

PERSBERICHT ANT

ANT stapt uit bestuurlijk overleg met NZa over ambities mondzorg

“Meepraten mag, meebeslissen niet”

Amsterdam, 27 juni 2019 – De Associatie Nederlandse Tandartsen (ANT) stapt uit het bestuurlijk overleg met de NZa over de ‘ambities in de mondzorg’. In dit bestuurlijk overleg praatte de NZa sinds september vorig jaar met beroeps- en brancheorganisaties over het huidige systeem van bekostiging in de mondzorg. De NZa stelde oorspronkelijk dat er knelpunten waren gesignaleerd die opgelost zouden moeten worden door aanpassingen in de bekostiging, het tariefsysteem. “Toen de knelpunten niet onderbouwd konden worden door de NZa is het overleg omgebogen naar ambities voor de mondzorg. Waar deze ambities toe zouden leiden, wat voor maatregelen ze zouden opleveren en wanneer er beleid op gemaakt zou worden, kon de NZa steeds niet zeggen,” stelt Ravin Raktoe, vicevoorzitter en vertegenwoordiger van de ANT bij dit overleg. “Er zijn vervolgens ambities geformuleerd, en de NZa vindt het bijzonder belangrijk dat iedereen deze onderschrijft. Maar iets steunen zonder inspraak te hebben in het vervolgproces dat leidt tot beleid, is van geen waarde - tenzij deelname van veldpartijen zoals de beroepsverenigingen enkel nodig is om het beleid te rechtvaardigen. Als meepraten mag, maar meebeslissen niet, dan staan de conclusies blijkbaar al van te voren vast.”

De ANT heeft sinds de start van de overleggen bij de NZa aangedrongen op transparantie over het proces, de doelstellingen en de uitkomsten. Ambities die tot aanpassingen in de bekostiging zullen leiden, vertekenen bovendien de uitkomst van het experiment met taakherschikking. Raktoe: “We hebben gesteld dat tijdens of vlak voor het experiment met taakherschikking er geen grote wijzigingen in het tariefstelsel kunnen worden doorgevoerd. Dat beïnvloedt de evaluatie van het experiment door de Tweede Kamer. Een kostenstijging zoals voorspeld door experts, zou betekenen dat het experiment zou zijn mislukt. Dat kan gemaskeerd worden door aanpassing van de tarieven of het introduceren van een abonnement-systeem bij kinderen, bijvoorbeeld. Dat is niet zuiver, het experiment moet op eigen merites worden beoordeeld.”

Blijven zitten bij het overleg betekent dat we onder andere medeverantwoordelijk worden voor aanpassingen in het tariefsysteem die moeten verhullen dat het experiment taakherschikking de kosten op zal drijven. De ANT is een uitgesproken tegenstander van het experiment en wil op geen enkele wijze medeverantwoordelijk zijn voor maatregelen die bovendien afbreuk doen aan de kwaliteit van de mondzorg. Raktoe: “Daarom zien wij geen andere weg, dan uit het overleg te stappen. Dat is geen lichtvaardig besluit geweest, want wij lopen niet weg voor onze verantwoordelijkheid.”

Aanpassing tarieven

De ANT is niet tegen de geformuleerde ambities, die onder andere over transparantie, jeugd- en ouderenzorg gaan. Ze heeft wel heeft bezwaar tegen het proces waarbij het steunen van een ambitie betekent dat men automatisch steun geeft aan maatregelen die de NZa daaraan koppelt. Raktoe: “Niet de bekostiging van deze ambities is een knelpunt, zoals de NZa ons wil doen geloven, maar de politieke wil om deze te financieren. Realisatie van ambities kost geld en dus zullen maatregelen die hieruit voortvloeien, grote impact hebben op de financiering van de mondzorg en consequenties

meebrengen voor de tarieven. De enige aanwezige in het overleg die daarover besluiten mag nemen is de NZa. Wij zitten dus alleen maar aan tafel, zodat de NZa straks kan zeggen dat de besluiten zijn genomen in goed overleg met alle veldpartijen – en daar passen we voor.”

Onacceptabel

De ANT vindt het bovendien vreemd dat de NZa een uitgesproken voorstander zegt te zijn van taakherschikking; het experiment moet tenslotte nog aantonen of het werkt in de mondzorg. “Wat is dan nog het doel van het experiment als de uitkomst voor de NZa al vaststaat? Wij hebben van meet af aan gevraagd of het voornemen om de bekostiging aan te passen samenhang kent met de wens van de overheid om taken te herschikken, maar de NZa heeft dit altijd ontkend.” In recente schriftelijke uitingen is echter te lezen dat taakherschikking sinds 2017 is opgenomen in de strategische agenda van de NZa en dat zij het aanpassen van de bekostiging gebruikt om taakherschikking te stimuleren. “Dit staat haaks op wat de NZa tijdens het overleg heeft geantwoord op onze vragen - en dat is onacceptabel,” stelt Raktoe. “Als de ambities tot aanpassingen in de bekostiging leiden, en de NZa zelf verklaart dat ze als strategische agenda het bevorderen van taakherschikking heeft, betekent het dat dit proces bestaat om taakherschikking te faciliteren.”

De NZa roemt taakherschikking omdat het de kosten omlaag zou brengen en de kwaliteit zou verbeteren. “Iedereen die de ambities ziet, begrijpt echter gelijk dat de verwezenlijking ervan geld gaat kosten. Dus moeten tarieven worden aangepast. Zo zal er waarschijnlijk een abonnement voor de jeugd worden ingevoerd, een lang gekoesterde wens van de zorgverzekeraars die hiermee een gewillig oor vinden bij de NZa. Deze maatregel is in onze ogen onacceptabel: het werkt onderbehandeling in de hand, zorgt voor extra bureaucratie, en bovendien wordt het risico verlegd van het collectief van zorgverzekeraars naar zorgverlener en patiënt.”

Noot aan de redactie, niet voor publicatie:

Voor meer informatie:

ANT, 020 – 23 74 749 of communicatie@ant-tandartsen.nl